

lysende, at Kjendelsen er rigtig efter de ældre Love, og naar det er saa, saa mener jeg, at man maa rette sig efter de Love, der vare gjældende paa den Tid. Noget Andet er det, efter min Formening, naar Sagen gaar tilbage paa Grund af Formalitetsfeil, og Sagens Realitet paany kommer under Forhandling; thi da skjønner jeg ikke rettere, end at den maa behandles som en ny Sag. Derfor troer jeg, at man vælger den retteste og sikreste Vej ved at overlade det til vedkommende Autoriteter, selv at afgjøre disse Spørgsmaal, da de jo meget nærme sig til Domstole; thi om de end ikke affige formelige Domme, saa have deres Decreter dog den allerførste Analogie med Domstolenes.

Thalbitzer: Jeg har paa ingen Maade villet tænke mig med mit Endringsforslag, at det skulde kunne saaledes udtydes, at der derfor skulde kunne forlanges, at man ved en afgjort Sag enten i disse Tilfælde eller andre Tilfælde deraf skulde tage Anledning til at faae dem igjen reviderede. Det synes mig, efter hvad jeg har udtalt, baade da jeg bebudede mit Endringsforslag, og efter hvad jeg senere har yttret, at det er klart, at dette ikke kan være Meningen. Det er langt fra Tilfældet; jeg vilde da ikke have fremkommet med det, thi det vilde da have været meget farligt og i hoi Grad urigtigt at fremme et slikt Forslag. Men jeg har tilladt mig at gjøre opmærksom paa det Giendommelige, der er ved disse Sager paa mange Maader, og, at det er Tilfældet, er ikke blevet modsagt, af hvad den 5te Landstingsmand for 1ste Valgkreds (Drsted) ved Sagens første Behandling bemærkede, om at dette Tillæg af $\frac{1}{10}$ var kommen ind for at tilfredsstille og berolige Tiendetagerne, fordi de dengang vare misfornøede med Loven af 1810, men man kan ikke benægte, at der egentlig er noget Urigtigt i, naar man hæver denne Bestemmelse for Fremtiden, at man da ikke ogsaa udvider den til dem, der staae denne Tid saa nær, at deres Sags Afgjørelse endnu svæver for Overtiendecommissionen, og imidlertid ere komne tilbage til det Gamle til at tælle som sædvanligt; der er noget ganske Giendommeligt ved disse Sager, der ikke er uvigtigt, og, som jeg troer, netop gjør, at de Tiendeydere, som

ere saa nær ved dette Punkt, hvor det anlages, at denne Bestemmelse bør hæves, ogsaa maae komme til at nyde Godt deraf. Den ærede Ordfører har bemærket, at Forslaget ikke var anvendeligt for dem, hvis Kjendelses fatalia appellacionis ikke vare udsøbne, eller hvis Sager ikke vare afgjorte; jeg har antaget, at det var en Selvfølge af Forslaget, at de ogsaa maatte have Ret til at nyde Godt deraf, naar de kunde appellere den; men der ville vistnok være særdeles saa Sager, der, naar denne Lov, som jeg haaber, vil faae Livskraft snarest muligt, ville være i dette Tilfælde, da, som jeg antager, der ikke er nogen Tiendefag, der afgjøres paa den Tid, da disse Sager i Reglen afgjøres i Løbet af Vinteren, og følgelig ingen saadan Sag paa den Tid er under Forhandling ved Amtstiendecommissionen — saavidt jeg kjender dertil. Et andet Medlem af Udvalget har udviklet, at det ofte er af Trættefærthed, at en Sag bliver indanket (Stamp): Jeg har ikke sagt „ofte“, og han har nævnt et enkelt Tilfælde; men jeg troer ikke, at man fra et saadant enkelt Exempel kan slutte i Almindelighed, og jeg troer, at der ikke ere Mange, som ville have disse Beføstninger og Uleiligheder for at faae en ganske ubetydelig Difference, som kan finde Sted ved Afsløsningen angaaende nogle Potter Sæd mere eller mindre; i Almindelighed kan man antage, at Ingen derfor vil have disse Beføstninger og den Ristec, som er forbunden med at indanke en Kjendelse, man ikke var tilfreds med. Jeg maa fremdeles blive af de Grunde, jeg har anført, at anbefale mit Forslag og er endnu ikke bleven overbevist om, at man af dets Antagelse kan udlede farlige Følger med Hensyn til de Sager, der ere endelig afgjorte. Thi jeg maa udtrykkelig forvare mig imod, at det ikke alene skulde gjælde de Sager, der svæve for Overtiendecommissionerne, men ogsaa dem, som der vare endelig afgjorte, og at man af mit Forslag kunde tage Anledning til at ville have de ældre Sager reviderede.

Pastor Sørensen: Den høitærede 5te Landstingsmand for 1ste Valgkreds (Drsted) har atter idag gjort opmærksom paa, at den ældre Landbocommission ikke har fundet det uden Betænkelighed at indrømme Fordel for Tiend-